

ZİNCİR

1. ALİ SİGORTA ŞİRKETİ

İÇ/GÜN

ALİ, LEVENT

Şirketin patronu Ali masasında oturmaktadır. Masanın üzeri gayet derli topludur. Sağ tarafında duran büyükçe kitaplıkta bütün dosyalar alfabetik sırayla konulmuştur. Ali masasındaki bir evrakı karıştırıyor, öfkeyle evrakı Levent'e fırlatır. Levent ayakta beklemektedir.

LEVENT: Ama efendim.

Sert bir tonda

ALİ: Aması falan yok, topla masanı.

Levent'in yüzü bir anda tamamen düşer. Kafasını öne eğip, konuşmanın fayda etmeyeceğini anlamış bir yüz ifadesine bürünür. Odadan çıkar.

2. LEVENT EV

İÇ /GECE

LEVENT,ŞULE

Levent ve eşi Şule, son derece lüks sitelerindeki evlerini yeni almışlardır ve hala salonda yerleştirmedikleri koliler durur. İkisi de gergindirler, suratları bir karış, yemek masasında karşılıklı oturmaktadır. Çorbalarından bir kaşık bile almamışlardır. Sessizliği bozan Şule olur. Elindeki kaşığı tabağın yanına bırakır.

ŞULE: Şimdi ne olacak Levent. Nasıl ödeyeceğiz ev kredisini?

Levent, Şule'ye anlamlı bir şekilde bakar.

LEVENT: Onu bu beni kadar borçlandırmadan önce düşünseydin iyi olurdu.

Şule sitemle.

ŞULE: Nerden bileyim işten çıkarılacağını.

LEVENT: Sana kaç dedim bu firmanın garantisi yok diye. Sekreteri çayın yanında şekeri unutsa, işten atıyor adam.

Şule lafın kendisine döneceğinden endişeli
Cevap vermez.

LEVENT: Eğer sen arkadaşına hava atacağım diye atılmasaydın 'Levent halleder' diye...

Alaycı bir ifadeyle

ŞULE: Çok bir şey sanki, uygun fiyata poliçe düzenledin diye işten mi atılır insan.

Kendi dertlerine dalarlar.İkisi de susar,
camdan dışarı bakarlar.
Sitenin ışıkları büyüleyici bir şekilde yanmaya başlar.
İkisinin de gözleri salonun köşesindeki kolilere çarpar.

LEVENT: E atılmaz da, o Soner denilen fırsatçı, en ufak bir açığımı bekliyordu Ali bey dinlemedi bile beni.

3. KAFE

DIŞ/GÜN

ZEYNEP, ŞULE

Şule ve çocukluk arkadaşı
Zeynep kafede oturmaktadırlar.
İkisininde yüzünde gergin bir ifade vardır.
Şule bir yandan çayını yudumlamakta,
bir yandan Zeynep'e dert yanmaktadır.

ŞULE: Yani anlayacağın, işten çıkarttılar.
Zeynep mahcup bir şekilde.

ZEYNEP: İnan çok üzüldüm, keşke hiç kabul etmeseydik.

Soğuk ve tepeden bir tonla. ŞULE: Olan oldu zaten, Levent iş bulur iyi bir mesleği var ama böyle kıytırık bir konudan dolayı işten olması hiç iyi olmadı onun açısından

Sıkkın. ZEYNEP: Şule, ne diyeceğimi bilmiyorum.

Tafra atarak. ŞULE: Eh, sizin atölyede işler nasıl? Elemanları çıkarmıştınız değil mi?

Sıkılarak. ZEYNEP: Evet, Halil, dışarıya iş yaptırıyor artık.

Yüzünde tepeden bakar bir gülümseyiş

ŞULE: Eh vaktinde kaç kere dedim sana doğru düzgün işi olan birini bul diye, gençtin, güzeldin.

Zeynep alınır sözlerine arkadaşının, belli etmemeye çalışarak.

ZEYNEP: Halil'in iyi bir işi var zaten. Çalışmayan bir adam değil.

Alaycı bir tavırla. ŞULE: Hıh iyi iş mi, sen kıytırık bir penye atölyesine iyi iş mi diyorsun.

Zeynep bozular, bunu saklamaya çalışarak,

ZEYNEP: Ben Halil'le çok mutluyum emin olabilirsiniz, hiç bir zamanda pişman olmadığım kararımdan. Eşinin işinden olmasını asla istemezdim.

Şule yüzünü ekşitir. ŞULE: O önemli değil, Levent bugün çıkar, yarın başka yerden çağırırlar.

Şule savunmaya geçecekken, Zeynep masadan kalkar, mecburi gülümseyek.

Şule kafasını aşağıya doğru sallar.

ZEYNEP: Okula yetişmem lazım çocukları
alacağım.

4. HALİL EV OTURMA ODASI

İÇ/GECE

ZEYNEP, HALİL

Zeynep ve Halil oturma odasında oturuyorlar.
Evleri sade iki katlı müstakil bir evdir.
Televizyon seyretmektedirler.
Halil'in gözleri haberlere takılmıştır.
Zeynep de ara ara kocasını keser.
Şulenin söyledikleri ile iyice canı sıkılmıştır.
Konuyu açmak için zaman kolladığı kocasına
olan kaçamak bakışlarından anlaşılır.
Halil'e döner. Halil elinde kumanda tv' ye bakıyor,
kanalları değiştirirken, Şule atılır.

ZEYNEP: Halil, bugün Şule'ye uğradım, bankaya.
Öğlen yemeğinde oturduk biraz, o aradı beni.

Halil, sevimlice

HALİL: İyi yapmışsın

Zeynep konudan dolayı rahatsız.

ZEYNEP: İyi de kocasını işten çıkartmışlar.

Halil ilgisizce
TV'ye bakar.

HALİL: Geçmiş olsun onlara bir şey olmaz,
daha yeni o lüks sitede ev almadılar mı
zaten?

Zeynep açıklama yapmak için
fırsat bilerek atılır.

ZEYNEP: Aldılar almasına da daha borcunu
ödüyorlardı.

Üzülerek.

HALİL: E geçmiş olsun ne diyeyim.

Zeynep çekinerek de olsa asıl derdini söyler.

ZEYNEP: Bizim bu atölyenin sigorta
poliçesinden problem çıkmış, patronu o
yüzden işten çıkarmış, atölye sigorta
şartlarına uygun değilmiş, en azından bu
miktarında bir police için.

Halil, karısının söyleyeceklerini tahmin ettiği için rahatsız.

HALİL:Eee, yani,

Karısına döner elindeki kumandayı bırakır.

HALİL: Ne demek istiyorsun sen.

Biraz çekinerek

ZEYNEP: Bir şey demek istemiyorum da adam bizim yüzümüzden işinden oldu. Benim aram açılıyor arkadaşım.

Halil sinirle atılır.

ZEYNEP: Senin o arkadaşın dediğın bizim evimize geldiğinde hava basmak için, 'Aa Levent halleder o işi ne var', diye kendi ortaya atmadı mı ?

Şule'yi taklit ederek.

Zeynep sinirlenir,

Zeynep: E sende yok gerekmez diyemedin ama, şimdi kocası işinden oldu.Faturayı da bana kesti.

Bıkkın.

HALİL: Olduysa oldu, ben mi tutturdum, Aman bu işi hallet diye.

Zeynep alaycı bir tonda

ZEYNEP: Sende yok diyemedin ama. Şu halimize bir bak ya.

Şaşkınlıkla

HALİL: Ne varmış halimizde, bırak zeynep ya, bırak bir türlü mutlu edemedim seni.

Karısından farklı bir cevap bekler gibi yüzüne bakar üzüntüyle.

ZEYNEP : Çok mutluyuz ya, ben bu hayatı hak ediyordum?

Halil ayağın kalkar, canı sıkın.Karısına bakar.

HALİL: Tamam Zeynep kusura bakma, istediğın hayatı verememişim demekki sana.

Zeynep yüzünü çevirir.
Halil odadan çıkar.Zeynep bir başına kalır.
Gözlerini odanın içinde gezdirir.

5. HALIL ATÖLYE

HALİL

İÇ/GÜN

Halil dünkü tartışmadan dolayı
canı sıkın bir halde atölyede oturuyor.
Önünde bir bardak çay
ve masasındaki küllük ağzına kadar dolu.
Bir yandan sigara ve çay içiyor.
Telefonu alıyor, numaraları çeviriyor.

HALİL: Alo Sait abi yarın sabah mağazadan
teslimat için gelecekler, mallar hazır mı?

Bağırarak.

HALİL: Ya ne diyosun abi, nasıl hazır olmaz.,

Çaresizce

HALİL: Ben ne diyeceğim adama.Ne yap et,
hazır et.Bir saate almam lazım.Bak sait abi,
biliyorsun atölyede artık eleman yok.Sana
güvendik öyle aldım ben bu siparişi.Adam yarın
sabaha bekliyor.

Samimiyetsizce

HALİL: Ya başınız sağolsun eyvallah da, olmaz
bu iş böyle.

Öfkelenir.

HALİL: Bak abi diyorum, getirme beni oraya.

HALİL: Tamam, lan geliyorum hazırlıyor musun
hazırlamıyor musun.Bir işinize de güven olsun.
Senin toprağında hayır yok be.

Telefonu hırsla kapar.Sandalyedeki ceketini
giyer. Sigarası hala küllükte yanmaktadır.
Öfkeyle atölyeden çıkar.

6. HALIL YOL

HALİL

DIŞ/GÜN

Halil öfkeyle arabasına
biner.Sertçe arabanın kapısını
çeker. Şehir yolunda
ilerlemektedir. Atölyenin
olduğu yola girdiğinde. Sağda
bir jipin ıssız yolda durduğunu

farkeder. Kafasını hafifçe eğer,
geçerken bakar.Bir adamın başı
direksiyon da kıpırdamadan
durduğunu farkeder. Saat
akşama geliyordur. Hava
hafifçe kararır. Saatine bakar.
Yola bakar. Durmadan devam
etmeyi düşünür. Başına iş
almayayım diye. İçi rahat
etmez. Arabayı durdurur.Kendi
kendine söylenerek arabadan
çıkır.

HALİL: Bir bu eksikti!

7. HALİL OTOBAN **DIŞ/GECE**

HALİL, ALİ

Halil Ali'nin arabası önünde durur.
Arabasından iner.
Siyah Jipin önünde durur. İçeriye bakmaya çalışır.
Adam hareketsiz bir şekilde direksiyona kafasını dayamış, duruyordur.
Kapıyı açar.Adamı iyice süzer.
Yarası var mı diye bakar.
Siyah jipin içindeki takım elbiseli adam,
birden göğsünü tutarak, Halil'e döner.
Fısıltıyla birşeyler söylemeye çalışır.

ALİ: Kalbim, ambulans çağır.

Ali adama bakar, kafasını sallır
panikle elini cebine atar, telefonunu çıkarır.

8. YOL AMBULANSIN GELİŞİ **DIŞ/GECE**

Ambulans yolda sirenlerini çalarak gelir.Hava kararmıştır.

9. HALİL'İN ATÖLYE ÖNÜ **DIŞ/GECE**

HALİL, ZEYNEP, MAHALLE HALKI, İTFAİYE GÖREVLİLERİ

Halil yorgun argın eve dönerken
atölyeden dumanlar yükseldiđini görür.
Arabasını caddenin karşısında durdurur.
Koşarak arabadan iner.
Karısı, atölyenin önünde feryat figan bağırıyordur.
Arabayı kenara çeker. Karısına doğru koşar.
Bu sırada itfaiyeciler yangını söndürmeye çalışıyordur.

Çevrede meraklı gözlerde yangını seyrediyor.
Zeynep gelen kocasını farketmez.

ZEYNEP: Yardım edin ne olur, kocam
içeride.

Zeynep yanan atölyeye doğru atılmaya çalışırken.
Görevlilerden biri onu durdurur.

İTFAİYE GÖREVLİSİ: Geçemezsiniz

Zeynep yaşlı gözlerle yalvarır.

ZEYNEP: Kocam içeride. Ne olur kurtarın onu!

Diye feryat eder.

İtfaiye görevlisi kadını biraz daha uzaklaştırmaya çalışır,

İTFAİYE GÖREVLİSİ: Sakin olun.

Bu karmaşada Halil şaşkınlıkla Zeynep'e seslenir.
Kadın ona doğru koşar.

HALİL: Burdayım bir şey yok.

Zeynep hıçkırıklarla ağlamaya başlar, kocasına sarılır.

ZEYNEP: Yandı Halil herşey yandı. Çok şükür
sen iyisin.

HALİL: İyiyim Zeynep iyiyim, tamam geçti.

10. LEVENT YENİ EV MÜZİK ALTI İÇ /GÜN **LEVENT, ŞULE**

Levent ve eşi Şule daha ufak bir eve taşınıyorlar.
Ama birbirlerine gülümsüyorlar.
Levent kolileri taşıyor. Şule de yerleştiriyor.

11. HALİL İŞ YERİ MÜZİK ALTI İÇ/GÜN **HALİL, ÇALIŞANLAR**

Halil bir atölyeye giriyor. İş kıyafetini giyiyor çalışıyor.
İş yeri yaklaşık 15-20 kişilik
herkes atölyede makinaların başında.

12. ALİ İŞ YERİ SONER'İN MASASI MÜZİK ALTI İÇ/GÜN **ALİ, SONER**

Ali Soner'in masasının
başında. Adam hırsla Ali'ye
bakıyor, masasını boşaltıyor.
Masanın üstündeki fotoğrafı
özenle hazırladığı kutuya
koyuyor...Ali tepeden bir
bakışla adamın yanından
uzaklaşıyor.

FİNAL

Jenerik hüzünlü bir melodi....